

18 noiembrie – 24 noiembrie

Între voință și neputință

Textul de memorat: „Dar acum, am fost izbăviți de Lege și suntem morți față de Legea aceasta care ne ținea robi, pentru ca să slujim lui Dumnezeu într-un duh nou, iar nu după vechea slovă.” (Romani 7:6)

Puține capitole din Biblie au creat atât de multe controverse ca Romani 7. Iată ce spune *Comentariul biblic AZȘ*: „Semnificația versetelor 14-25 a fost una dintre problemele cele mai discutate din întreaga epistolă. Întrebările principale sunt dacă descrierea luptei morale intense este autobiografică și, în cazul în care este autobiografică, dacă se referă la experiența lui Pavel de dinainte sau la cea de după convertire. Faptul că Pavel vorbește din propria experiență reiese clar din înseși cuvintele [cf. Romani 7:7-11 Ellen G. White, *Calea către Hristos*, ed. 2014, p. 15; *Mărturii*, vol. 3, ed. 2011, p. 416]. Oricum, este clar că el descrie o luptă care, într-o măsură mai mare sau mai mică, este trăită de orice om și care apare datorită cerințelor spirituale ale Legii sfinte a lui Dumnezeu”. *Comentariul biblic AZȘ*, vol. 6, p. 553

Cercetătorii Bibliei nu au ajuns încă de acord dacă Romani 7 descrie experiența lui Pavel de dinaintea convertirii sau cea de după. Dar lucrul cel mai important este să știm că neprihănirea Domnului Isus ne acoperă și că, îmbrăcați în neprihănirea Sa, stăm desăvârșiți înaintea lui Dumnezeu, care promite să ne sfințească, să ne dea biruință asupra păcatului și să ne schimbe „după chipul Fiului Său” (Romani 8:29). Acestea sunt ideile esențiale pe care trebuie să le cunoaștem și să le aplicăm pe măsură ce vestim „Evangelhia veșnică” „oricărui neam, oricărei seminții, oricărei limbi și oricărui popor” (Apocalipsa 14:6).

Duminică, 19 noiembrie – Morți în ce privește Legea

1. Ce comparație folosește Pavel în Romani 7:1-6 pentru a le explica cititorilor care este relația lor cu Legea și ce idee vrea să transmită prin ea?

În contextul întregii epistole, Pavel se ocupă de sistemul de închinare instituit la Sinai, la care se referă adesea prin cuvântul *Lege*. Iudeilor le-a fost greu să înțeleagă că acest sistem, dat lor de Dumnezeu, era rânduit să funcționeze până la venirea lui Mesia. Acesta este subiectul pe care îl tratează Pavel: credincioșii iudei încă nu erau pregătiți să renunțe la un lucru la care ținuseră atât de mult toată viața.

2. Cum aplică Pavel comparația cu legea căsătoriei la sistemul iudaismului? Romani 7:4,5

După cum moartea soțului o eliberează pe femeie de obligația față de soț, tot așa moartea omului vechi, prin Hristos, îi eliberează pe iudei de legea pe care trebuiseră să o respecte până la împlinirea simbolurilor ei de către Mesia.

Acum, iudeii erau liberi să se „recăsătorească”. Ei erau invitați să intre în legământul de căsătorie cu Mesia cel înviat și să aducă roade pentru Dumnezeu. Comparația aceasta a fost încă un mijloc pe care Pavel l-a folosit pentru a-i convinge pe iudei că erau liberi să abandoneze ideea mântuirii prin eforturi proprii.

Din nou, având în vedere toate celelalte declarații ale lui Pavel și ale Bibliei despre ascultarea de Cele Zece Porunci, nu este logic să afirmăm că Pavel le spune aici credincioșilor iudei că Cele Zece Porunci nu mai sunt obligatorii. În realitate, cei care folosesc textele acestea pentru a încerca să susțină ideea că Legea morală a fost anulată nu vor să susțină deloc această idee. Ce vor ei cu adevărat să susțină este doar că Sabatul zilei a șaptea a fost desființat, nu și restul Legii. A interpreta versetele aceasta în sensul că porunca a patra ar fi fost anulată sau că Sabatul ar fi fost înlocuit cu duminica înseamnă a le da o altă semnificație decât aceea intenționată de autorul lor.

Luni, 20 noiembrie – Păcatul și Legea

Dacă Pavel se referă aici la întregul sistem instituit la Sinai, de ce în Romani 7:7 menționează una dintre poruncile Decalogului? Contrazice faptul acesta poziția adoptată înainte, și anume că Pavel nu vorbește despre abolirea Celor Zece Porunci?

Răspunsul este nu. Pentru Pavel, *Legea* este întregul sistem introdus la Sinai, care conținea și *Legea morală*, dar nu se limita la aceasta. De aceea, el a citat din ea, la fel cum ar fi putut să citeze din oricare altă parte a sistemului iudaic, pentru a-și susține ideea.

3. Cum descrie Pavel rolul Legii în viața omului? Romani 7:8-11

Dumnezeu li S-a descoperit iudeilor și le-a explicat ce este bine și ce este rău în domeniul moral, civil, ceremonial și sanitar. De asemenea, El le-a prezentat pedepsele pentru călcarea diferitelor legi. Nesocotirea voinței divine descoperite este definită ca fiind păcat.

Pavel afirmă că nu ar fi știut că pofta este păcat, dacă „*Legea*” nu i-ar fi spus lucrul acesta. Păcatul este încălcarea voinței descoperite a lui Dumnezeu, dar, dacă voința aceasta nu-i este cunoscută, omul nu are de unde să știe că a păcătuit. Când află care este voia lui Dumnezeu, omul ajunge să admită că este păcătos și că se află sub condamnare și moarte.

„În relatarea experienței sale, apostolul Pavel prezintă un adevăr important cu privire la lucrarea ce trebuie să aibă loc la convertire. El spune: «Odinioară, fiindcă eram fără *Lege*, trăiam», adică el nu simțea nicio condamnare, «dar când a venit porunca», deci când *Legea* lui Dumnezeu a fost impusă conștiinței lui, «păcatul a înviat, și eu am murit». Atunci, el s-a văzut pe sine ca păcătos condamnat de *Legea* divină. Observați că Pavel a fost cel ce a murit, nu *Legea*.” - *Comentariile Ellen G. White, în Comentariul biblic AZȘ, vol. 6, p. 1076*

Cum ai explica în cuvinte proprii afirmația lui Pavel din Romani 7:9?

Marți, 21 noiembrie – *Legea este sfântă*

4. Ce afirmă Pavel despre *Lege* în Romani 7:12?

Pentru că iudeii venerau *Legea*, Pavel o elogiază ori de câte ori are ocazia. *Legea* este bună pentru ce face, dar nu poate să ne mântuiască de păcat. Pentru acest lucru avem nevoie de Isus, deoarece *Legea* – fie întregul sistem iudaic, fie *Legea morală* în particular – nu poate să aducă mântuirea. Numai Isus și neprihănirea Sa, pe care o primim prin credință, pot să facă lucrul acesta.

5. Pe cine acuză Pavel pentru starea lui de „moarte” și pe cine dezvinovățește? De ce este importantă deosebirea aceasta? Romani 7:13

În versetul acesta, Pavel prezintă „*Legea*” în sensul cel mai bun cu putință. El dă vina pe păcat, și nu pe *Lege*, pentru starea îngrozitoare în care se află. Păcatul a dat naștere în el la „tot felul de poftă” (vers. 8). *Legea* este bună, deoarece este standardul lui Dumnezeu pentru comportament, dar, ca păcătos, Pavel era condamnat de ea.

6. De ce se considera Pavel un păcătos? Ce a înțeles el cu privire la *Lege*? Romani 7:14,15

Pământesc înseamnă *firesc*. De aceea, Pavel a avut nevoie de Domnul Isus Hristos. Numai Isus Hristos putea să înlăture condamnarea (Romani 8:1). Numai Isus Hristos putea să-l elibereze de sclavia păcatului.

Pavel afirmă despre sine că este „vândut rob păcatului”. El este sclavul păcatului. Nu are libertate. Nu poate să facă ce vrea. El încearcă să împlinească *Legea*, dar păcatul nu îl lasă.

Prin ilustrația aceasta, Pavel a încercat să-i convingă pe cititori că aveau nevoie de Mesia. El afirmase deja că biruința este posibilă numai prin har (Romani 6:14). Același gând este accentuat din nou aici. A trăi sub „*Lege*” înseamnă a fi robi păcatului, un stăpân nemilos.

Dacă ai încercat vreodată să te joci cu păcatul, crezând că poți să-l controlezi cum dorești, doar ca să constați că, de fapt, ești supus unui stăpân rău și nemilos, ce anume te-a învățat experiența aceasta?

Miercuri, 22 noiembrie – Legea lui Dumnezeu și legea păcatului

7. Ce luptă este prezentată în Romani 7:16,17?

Folosind Legea ca pe o oglindă, Duhul Sfânt îl convinge pe om că nu este pe placul lui Dumnezeu, pentru că nu împlinește cerințele Legii. Prin eforturile de a împlini cerințele acestea, omul arată că este de acord cu faptul că Legea este bună.

8. Ce idee reia Pavel aici cu scopul de a o accentua? Romani 7:18-20

Pentru a-l convinge pe om de nevoia lui de Hristos, Duhul Sfânt îl trece adesea printr-o experiență de tipul „vechiul legământ”. Ellen G. White descrie experiența lui Israel astfel: „Israelii nu și-au dat seama de păcătoșenia inimii lor și de faptul că, fără Hristos, era imposibil pentru ei să țină Legea lui Dumnezeu; și, în mod pripit, au intrat în legământ cu Dumnezeu. Având impresia că sunt în stare să fie neprihăniți prin puterea lor, au declarat: «Vom face și vom asculta tot ce a zis Domnul» (Exodul 24:7)... N-au trecut decât câteva săptămâni și au rupt legământul cu Dumnezeu, s-au plecat până la pământ și s-au închinat înaintea unui chip cioplit. Ei nu mai puteau spera în bunăvoința lui Dumnezeu pe temeiul unui legământ pe care îl călcase; și acum, văzându-și păcătoșenia și nevoia de iertare, au fost aduși în situația de a-și da seama de nevoia lor după un Mântuitor, descoperit în legământul avraamic.” - *Patriarhi și profeți*, ed. 2015, p. 375

Din nefericire, mulți creștini nu își înnoiesc în fiecare zi consacrarea față de Hristos și slujesc în realitate păcatului, fapt pe care le este greu să-l recunoască. Ei se justifică spunând că aceasta este experiența normală a sfințirii și că mai au o cale lungă de parcurs. Astfel, în loc de a aduce la Hristos păcatele cunoscute și de a-l cere biruința asupra lor, ei se ascund în spatele capitolului 7 din Romani, care ar declara, în opinia lor, că este imposibil să faci binele. În realitate, capitolul acesta spune că omul nu poate să facă binele cât timp este înrobitor de păcat, dar că biruința este posibilă prin Isus Hristos.

Ai obținut tu biruințele asupra eului și păcatului pe care ni le-a promis Hristos? Dacă nu, de ce? Ce decizii greșite iei?

Joi, 23 noiembrie – Izbăvit de moarte

9. Ce experiență descrie Pavel în Romani 7:21-23, dinaintea convertirii sau după convertire?

În pasajul acesta, Pavel echivalează legea din mădulele lui cu legea păcatului. „Cu firea pământească”, spune Pavel, „slujesc legii păcatului” (Romani 7:25). Iar a sluji păcatului și a te supune legii lui înseamnă moarte (vezi Romani 7:10,11,13). De aceea, spune că trupul lui (așa cum funcționa în ascultare de păcat) este un „trup de moarte”.

Legea din minte este Legea lui Dumnezeu, descoperirea voinței Sale. Prin convingerea adusă de Duhul Sfânt, Pavel era de acord cu Legea aceasta. Cu mintea, era hotărât să o respecte, dar, când a încercat s-o respecte, n-a putut, deoarece trupul lui voia să păcătuiască. Cine nu a dus lupta aceasta? Cu mintea, știi ce vrei să faci, dar firea ta pământească cere altceva.

10. Cum putem fi salvați din această situație dificilă în care ne aflăm? Romani 7:24,25

Unii s-au întrebat de ce Pavel, după ce exclamă triumfal: „Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, prin Isus Hristos, Domnul nostru!”, revine la luptele sufletului, din care părea eliberat. Unii iau exclamația ca pe o paranteză. Ei cred că ea urmează natural după strigătul: „Cine mă va scăpa...?” Ei susțin că Pavel rezumă astfel afirmațiile sale din versetele precedente și mărturisește încă o dată despre conflictul împotriva puterilor păcatului, după care trece mai departe la o dezbatere mai largă pe tema eliberării de păcat (Romani 8).

Alții sugerează că, atunci când declară: „Eu slujesc Legii lui Dumnezeu”, Pavel ar pune accent pe „eu” (n.t. - în *Studiu Biblic, Trim. IV, 2017 – Mântuirea prin credință în Epistola către Romani*

versiunea engleză KJV, / *myself*, „eu însumi”), declarând că îi slujește el singur, prin propria putere, lăsându-L deoparte pe Hristos. Indiferent cum interpretăm aceste versete, o idee trebuie să rămână clară: singuri, fără Hristos, suntem neputincioși în fața păcatului. Cu Hristos, avem o viață nouă, în care, deși eul va căuta neîncetat să iasă la suprafață, ne putem bucura de făgăduințele biruinței, dacă alegem să cerem împlinirea lor. După cum nimeni nu poate să respire sau să tușească în locul tău, nimeni nu poate să aleagă în locul tău să-L urmezi pe Hristos. Numai tu poți să faci această alegere. Nu există nicio altă cale de a ajunge la biruințele făgăduite prin Isus.

Vineri, 24 noiembrie – Un gând de încheiere

„În călcarea Legii nu se găsește nicio siguranță, nicio tihnă, nicio îndreptățire. Atâta vreme cât continuă să păcătuiască, omul nu poate spera să stea ca un nevinovat înaintea lui Dumnezeu și să fie împăcat cu El prin meritele Domnului Hristos.” - Ellen G. White, *Solii alese*, cartea 1, ed. 2012, p. 190

„Pavel dorește ca frații lui să vadă că slava cea mare a unui Mântuitor care iartă păcatele dă semnificație întregului sistem iudaic. De asemenea, el dorește ca ei să înțeleagă faptul că, atunci când Hristos a venit în lume și a murit ca jertfă pentru om, simbolul s-a întâlnit cu Cel spre care arăta.

După ce Hristos a murit pe cruce ca jertfă pentru păcat, legea ceremonială nu mai putea să fie în vigoare. Totuși ea a fost în legătură cu Legea morală și a fost plină de slavă. Întregul a purtat amprenta divinității și a exprimat sfințenia, dreptatea și neprihănirea lui Dumnezeu. Dacă lucrarea din dispensațiunea care urma să fie încheiată a fost plină de slavă, cu cât mai mult trebuia să fie plină de slavă realitatea, venirea lui Hristos, ca să le dea, tuturor celor ce cred, Duhul Său sfințitor și dătător de viață.” - Comentariile Ellen G. White, în *Comentariul biblic AZȘ*, vol. 6, p. 1095

BIBLIA ȘI CARTEA PROFETI ȘI REGI – STUDIU LA RÂND

Biblia: Daniel 3-9

1. Ce a făcut Nebucadnețar după ce „i-a venit iarăși mintea la loc”?
2. Până unde i s-a îngâmfat inima și i s-a împietrit duhul lui Nebucadnețar?
3. Cât timp a stat Daniel leșinat și bolnav în urma unei vedenii pe care a avut-o?
4. În ce moment al zilei a venit îngerul Gabriel la Daniel?

Profeți și regi, capitolul 47

5. Ce anume constituie o dovadă de netăgăduit că poporul lui Dumnezeu recâștigă puterea și noblețea caracterului pierdut ca urmare a păcatului?